

JOHNNY CASHIN SISÄKUMI PAISTAA

Ulkonäköään ei voi valita, mutta sitä voi myöhemmin korostaa. Kun Johnny Cash huomasi, mitä elämä hänelle teki ja tarjosi, hän alkoi korostaa sen tekoja ja tarjouksia. Hän osti tummat vaatteet ja otti kasvoilleen ilmeen, se oli kiveä ja kuivuneita jokia. Silmiään hän piti niin kiinni että auringonvalo tuskin pääsi viilloista sisään. Kämmenselkensä verisuonet hän sai koholleen roikottamalla käsiään alhaalla riittävän pitkään. Suulle ei tarvinnut tehdä mitään, sieltä ei päässyt kuin laulut. Kun hän oli aikansa korostanut sitä mikä näkyi ulos, alkoi myös sisäpuoli näyttää samanlaiselta. Sielu joka oli aiemmin pukeutunut välinpitämättömästi, oli sekin hankkinut tummat tyylikkää vetimet. Se säikäytti: ei kannata korostaa liikaa, tehdä liian pitkälle meneviä johtopäätöksiä elämän teoista ja tarjouksista. Tämän tajuttuaan Johnny Cash rentoutui ja antoi itselleen luvan hymyillä. Kivet murenivat, joet kostuivat, silmiin varastoitunut valo häikäisi eturivin, suonien veri tasottui lammikoksi. Laulujaan ei voi valita, mutta niitä voi myöhemmin olla korostamatta.

KARI HOTAKAINEN